

Nr 485

Av herrar Nilsson i Bästekille och Lothigius, om rätt till avdrag vid beskattningen för nyanläggning genom skogsplantering.

(Lika lydande med motion nr 380 i Första kammaren)

Jordbrukets rationalisering samt den dåliga lönsamheten för det mindre jordbruket har medfört att den sämre åkerjorden i allt större utsträckning användes för skogsodling. Det är enligt vår mening angeläget att överförandet av dålig åkermark till skog på alla sätt stimuleras. Vi är väl medvetna om att bidraget till skogsodling under nionde huvudtiteln under de senare åren ökat och att årets förslag ligger på samma höga nivå som föregående års och ser i detta ett uttryck för statsmakternas strävanden att öka skogsplanteringen. Detta förhållande synes också tala för att även andra stimulerande åtgärder vidtages.

Gällande skattelagstiftning motverkar dock uppenbarligen en sådan av statsmakterna önskad skogsplantering.

De åtgärder i skogsvårdande syfte för vilka avdragsrätt medgives finns t. ex. angivna i 22 § 1 mom. kommunalskattelagen, där det bl. a. talas om "skyddsdikning" och "skogskultur". Vad som menas med begreppet skogskultur är inte klart utsagt, men enligt flera avdömda rättsfall är det numera tydligt uttalat att för skogsplantering på marker där det tidigare inte vuxit skog inte heller medgives någon avdragsrätt. Sådana skogsplanteringar är alltså att jämföra med nyanläggningar och inte avdragsgilla. Beträffande skyddsdikning är denna också en ren nyanläggning med syfte att inte bara bibehålla utan även öka skogsproduktionen; här medgives dock avdragsrätt med hela kostnaden.

Önskvärt vore att skogsplantering bedömdes på samma sätt, i all synnerhet som den som utfört arbetet väl praktiskt taget aldrig själv får någon ekonomisk vinning av åtgärden. Som bekant är de första gallringarna i en nyplantering efter 20 år också att betrakta som en skogsvårdande åtgärd utan omedelbar ekonomisk vinst. Nyanläggningar i form av skogsplantering har alltså en helt annan karaktär än andra nyanläggningar vad gäller det ekonomiska utbytet. Det är vår bestämda uppfattning att all skogsplantering bör vara avdragsgill med hela kostnaden och från skattesynpunkt jämföras med nyanläggningar i diken enligt riksdagens beslut 1962.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla

om sådan ändring av kommunalskattelagen, att avdragsrätt
kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering.

Stockholm den 25 januari 1968

Jöns Nilsson (h)
i Bästekille

Carl-Wilh. Lothigius (h)
